

BUTLLETI DEL SINDICATO DE MÉDICOS DE CATALUÑA

MARÇ DE 1925

ANY VI — NUM. 55

Direcció i Administració: Santa Anna, 26, 28 i 30, 1.er — BARCELONA

EL SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA persegueix el major ennobliment de la funció social encomanada a la classe mèdica, defensant els interessos morals i materials dels metges residents a Catalunya i protegint als associats i llurs famílies amb institucions de Previsió i Cooperació.

DEL SINDICAT

La seva significació.— La seva força.— El seu perill

Sindicat vol dir unió i germanor entre tots els seus afiliats. El Company sindicat no es nostre competidor, és només un de tants de la gran família. Ell amb les seves quotes contribueix a socórrer les necessitats de cada un; tots els altres estan també amatents en subvenir les seves. Tots plegats integren l'exèrcit que ha de defensar els interessos de la colectivitat, que son precisament els de cada un de nosaltres. No miris doncs, mai al company sindicat amb cap mena de rancúnia ni prevenió, estrenye-li la ma germanívolament sempre.

El nostre Sindicat te avui una força ben manifesta. Mireu com s'ajupeixen a ses plantes els cacics i caciquets de les encontrades; mireu com acudeixen al nostre Sindicat demanant la seva protecció i ampar tots aquells no gaire afavorits per la justícia social; mireu com s'allisten els més reacis, els més repatanis. Considereu quina empena porten nostres projectes i les nostres institucions filloles, especialment la Mutual. Ço ha de servir d'estimulant per afermar més encara la nostra cohesió. Cerquem cada dia nous adherits, abrandeu-los d'entusiasme i nostra fortitut material i moral serà extraordinàriament gran.

No obstant, el Sindicat; també te, al seu front un perill capaç de destruir-lo. El perill doncs no es pas petit, ni insignificant. Els enemics del Sindicat creixen a mida que aquest va fentse més gran. Els enemics son ja temorencs per embestir-nos cara a cara; els fa por la lluita oberta. Per això, intenten utilitzar contra el nostre Sindicat, l'arma traidora que mes institucions i famílies socials a fet venir a menys. Pretenen infiltrar en nostra organització el tòxic morbós que més pot afeblir la seva existencia. Així podran batre-la amb aventatja. Els recels, les desconfiànces, els personalismes, les petites enveges; heus-aquí el tòxic. Per poc que arribin a impregnar-se d'ell les cèlules del nostre organisme, conteu com a segura llur victòria.

Companys, alerta, rebutjeu el tòxic. Amonesteu a qui conscient o inconscient us el ofereixi. No dividiu ni resteu. Sumeu sempre nous valors i noves forces pel nostre Sindicat. El Sindicat es de tots i tots s'han de veurer per ell representats. Tan bon punt un grup, o una capelleta, el domini a son caprici, el Sindicat iniciarà la seva decadència.

T. BUSQUET